

Påskdagen

Psalmer: 146:1-3, 708, 709, 152, 157, 711

Texter: Hosea 6:1-3, Apg 3:14-16, Luk 24:1-12

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Luk 24:1-12

1 Den första veckodagen kom de tidigt i gryningen till graven med de väldoftande oljorna som de hade gjort i ordning. 2 Då fann de att stenen var bortrullad från graven. 3 De gick in, men fann inte Herren Jesu kropp.

4 När de inte visste vad de skulle tro, då stod plötsligt två män i skinande kläder framför dem. 5 Kvinnorna blev rädda och böjde ansiktet mot marken, men männen sade: "Varför söker ni den levande bland de döda? 6 Han är inte här, han har uppstått! Kom ihåg vad han sade till er medan han fortfarande var i Galileen: 7 Människosonen måste utlämnas i syndares händer och bli korsfäst och uppstå på tredje dagen." 8 Då kom de ihåg hans ord.

9 Och de återvände från graven och berättade allt detta för de elva och för alla de andra. 10 Det var Maria Magdalena och Johanna och Maria, Jakobs mor. Även de andra kvinnorna som var med dem talade om det för apostlarna, 11 men de tyckte deras ord var tomt prat och trodde inte på dem.

12 Men Petrus reste sig och sprang till graven, och när han lutade sig in såg han bara linnebindlarna. Och han gick hem, full av förundran över det som hade hänt.

Herre, skriv dessa ord i våra hjärtan. Amen.

Jesus är uppstånden och graven är tom. Han är den Levande. Han finns inte att söka bland de döda. Allt har skett så som Jesus förutsagt: att Människosonen måste utlämnas i syndares händer och bli korsfäst och uppstå på tredje dagen. Det var änglarnas budskap till kvinnorna som var de första att se den tomma graven. De berättade vad de sett och hört för apostlarna och för alla andra. Apostlarna höll det först för tomt prat men sedan den Levande och Uppståndne visat sig för dem blev de vittnen som var beredda att dö för sin övertygelse.

Den tomma graven talade sitt eget språk. Ängelns ord var också klara och tydliga: *Varför söker ni den Levande bland de döda. Han är inte här, han har uppstått.* Kvinnorna berättade det för apostlarna men det krävdes ett personligt möte med den Levande för att de skulle tro. Och det blev så grundligt gjort att det inte fanns något tvivel kvar. *Han visade sig för dem efter sitt lidande och gav dem många bevis på att han levde, när han under fyrtio dagar lät dem se honom och talade med dem om Guds rike.*

Paulus mötte sedan den Levande på vägen till Damaskus. Från att han varit en förföljare blev han ett vittne. Han skriver så här om uppståndelsens faktum: *Jag förde vidare till er det allra viktigaste, vad jag själv har tagit emot: att Kristus dog för våra synder enligt Skrifterna, 4 att han blev begravd, att han uppstod på tredje dagen enligt Skrifterna 5 och att han visade sig för Kefas och sedan för de tolv. 6 Därefter visade han sig för mer än femhundra bröder på samma gång. De flesta av dem lever än, även om några har insomnat. 7 Sedan visade han sig för Jakob och därefter för alla apostlarna. 8 Allra sist visade han sig också för mig... det är detta vi förkunnar och detta ni har kommit till tro på.*

Ängeln påminde kvinnorna om att Jesus förutsagt att han måste bli utlämnad i syndares händer och bli korsfäst och uppstå på den tredje dagen. Den tomma graven vittnade om sanningen i Jesu förutsägelse. Och inte bara det. Den tomma graven är en bekräftelse på sanningen i allt som Jesus lärt och lovat.

För vilka är budskapet om uppståndelsen mest angeläget?

Vi ser i evangelierna att Jesus samlade omkring sig syndare och publikaner. Det heter i Lukas 15:e kapitel: *Alla tullindrivare och syndare höll sig nära Jesus för att höra honom. Men fariseerna och de skriftlärda kritiserade honom ständigt och sade: "Den där mannen tar emot syndare och äter med dem."* Vi ser honom förlåta synderskan som gråtande torkade hans fötter i fariseen Simons hus. Vi ser honom bota en man som var blind sedan födseln och sedan ta hand om honom sedan han blivit utesluten ur synagogan. Vi hör Jesus förlåta den lame som man firade ner framför honom genom en öppning i taket. Vi ser honom som gäst i Saccus hus. Det var ångerfulla syndare, svaga, föraktade och utstötta som drogs till honom höll sig nära honom. De starka och självrättfärdiga höll sig på avstånd. Vi hör Jesus försvara sitt handlande mot deras kritik: *"Det är inte de friska som behöver läkare utan de sjuka. Jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga till omvändelse, utan syndare."* Det är lätt att hitta ställen i Lukas evangelium som visar hur Jesus tar emot syndare, förlåter och upprättar dem. I det 15:e kapitlet har vi liknelserna om det förlorade fåret, det förlorade myntet, och den förlorade sonen. Lukasevangeliets nyckelvers är 19:10 där vi hör Jesus säga: *Människosonen har kommit för att söka upp och frälsa det som var förlorat.* De som blev funna av honom litade på honom.

Det vore förfärligt om Gud skulle handla så bedrägligt att deras hopp kom på skam. Gud hade ju genom profeten förutsagt om Messias långt i förväg: *Ett brutet strå ska han inte krossa, en rykande veke, ska han inte släcka, fram till det att han har fört rätten till seger.*

Skulle berättelsen om Jesu verksamhet ha slutat med korsfästelsen och begravningen så skulle alla dessa svaga, utstötta, ångerfulla syndare stå där med skam. Då skulle de förgäves ha satt sitt hopp till honom. Paulus skriver också: *om Kristus inte har uppstått, då är er tro meningslös och ni är fortfarande kvar i era synder.*

Men nu har Jesus uppstått och graven är tom. Hans uppståndelse är en garanti för giltigheten i den förlåtelse han lovar. Det visade han i och för sig redan under sin verksamhet. Till den lame som de firat ner genom en öppning i taket sa han: *Min vän, du har fått förlåtelse för dina synder.* De skriftlärde och fariseerna som var närvarande tänkte i sina hjärtan "han är en hädare" - för det är ju bara Gud som kan förlåta synder. Jesus visste vad de tänkte och frågade vilket som är lättast att säga: "dina synder är förlåtna" eller "res dig och gå". Men för att alla ska veta att Människosonen har makt att förlåta synder sa Jesus till den lame: "res dig och gå". Och han reste sig och gick. Jesus gav under sin verksamhet många bevis på makten i sitt ord. Men Jesu uppståndelse är en kraftig bekräftelse på att de ligger makt i hans löfte om förlåtelse för oss syndare. Efter hans uppståndelse är det också detta budskap som gått ut i världen. Jesus sa strax före sin himmelfärd till sina lärjungar: *"Det står skrivet att Messias ska lida och på tredje dagen uppstå från de döda, och att omvändelse och syndernas förlåtelse ska förkunnas i hans namn för alla folk, med början i Jerusalem. Ni är vittnen om detta.*

I Romarbrevet lär vi oss hur det hela hänger ihop. I det fjärde kapitlet får vi lära oss: att rättfärdighet tillräknas oss och att vi får synderna förlåtna är samma sak. Och i slutet av kapitlet skriver Paulus: *Rättfärdighet kommer att tillräknas oss som tror på honom som uppväckte vår Herre Jesus från de döda, han som utlämnades för våra synders skull och uppväcktes för vår rättfärdiggörelses skull.* Orsaken till att Jesus gav sitt liv på korset var våra synder, och orsaken till att han uppväcktes var att vi blivit förlåtna för hans skull - eller blivit rättfärdiggjorda, vilket är samma sak. Jesus har uppstått och lever och han är rätt person för oss syndare att gå till för att ta emot förlåtelse för alla synder. Då behöver vi inte längre sväva i tvivelsmål om vår ställning inför Gud. Genom tron på honom kan vi frimodigt gå fram till Guds tron.

Sedan har vi dem som är bekymrade och oroliga, nedtyngda och plågade av den falska religionens alla krav. Lagens religion kan aldrig stilla samvetet och ge frid och ro i hjärtat. Men Jesus har sagt: *Kom till mig, alla ni som arbetar och är tyngda av bördor, så ska jag ge er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, för jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då ska ni finna ro för era själar, för mitt ok är mildt och min börda är lätt.*" Han är den Levande. Han har uppstått och graven är tom. Därför kan alla som är tyngda av bördor fortfarande komma till honom och finna ro för själen. Han har lyft bort den verkligt tunga bördan från våra skuldror: syndens skuld och dödens makt. Därför kan han också ge oss vila från allt annat som tynger oss. Vår Frälsare

lever och det ger oss nytt hopp i allt som tynger oss.

Sedan har vi dem som sörjer en anhörigs död, de sörjande, de ensamma. Marias och Martas bror Lasarus hade dött och blivit begravnen. När Jesus kom hade Lasarus redan legat fyra dagar i graven. Jesus sa till Marta: "*Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig ska leva om han än dör...*" Lätt att säga – men Jesus visade att det fanns täckning för löftet. Jesus gick fram till graven och sa "*ta bort stenen*". Då tog de bort stenen. Jesus ropade han med hög röst: "*Lasarus, kom ut!*" Då kom den döde ut, med fötter och händer inlindade i bindlar och med ansiktet täckt av en duk. Jesus sade till dem: "*Gör honom fri och låt honom gå.*" För oss är Jesu uppståndelse garantin för sanningen i hans ord. Jesus är den levande. Han är inte kvar i sin grav, han har uppstått. Därför kan vi trösta varandra i all sorg med Jesu löfte då han säger: *Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig ska leva om han än dör...*

Budskapet om Jesu uppståndelse angår alla men blir inte till nytta för alla. Översteprästerna var förberedda på att något skulle hända vid graven. De var bättre på att komma ihåg Jesu ord än vad kvinnorna och lärjungarna var. De bad Pilatus säkra graven för de kom ihåg att Jesus sagt medan han levde: "efter tre dagar ska jag uppstå." Alltså säkrade de graven genom att försegla stenen och sätta ut en vaktstyrka. När sedan vaktstyrkan på den tredje dagen kom tillbaka och berättade att en ängel stigit ner från himlen, gått fram och rullat bort stenen och satt sig på den, ja, då visste översteprästerna precis vad som hänt. De behövde inte skicka någon att undersöka saken. Men vaktstyrkans berättelse fick dem inte att omvända sig. Istället mutade de vaktstyrkan för att de skulle ljuga om vad som hänt. Varför säger jag detta? Ja, bara för att påminna om vad Abraham sa om dem som inte ville tro på profeternas skrifter som vittnar om Jesus: *Lyssnar de inte till Mose och profeterna, så låter de sig inte övertygas ens om någon uppstår från de döda.* Och det hade ju visat sig sant redan när Jesus uppväckte Lasarus.

Budskapet om Jesu uppståndelse angår alla men blir inte väl mottaget av alla. Men vi ska nämna ytterligare en grupp som har verklig tröst av ängelns ord till kvinnorna vid graven: *varför söker ni den Levande bland de döda. Han är inte här, han har uppstått.* Det är alla de som vandrar i dödsuggans dal. Alla flyktingar som flyr våld och dödshot. Eller alla som fått besked om en dödlig sjukdom. Alla som vet att de vandrar i skuggan av döden. Budskapet att Jesus uppstått kastar nytt ljus över den 23:e psalmen. I och för sig tror jag att vi alla läser den med Jesu uppståndelse som ett underförstått faktum.

Jesus har sagt: *Jag är den gode herden.* När vi nu läser den 23 Psalmen om den gode herden så förstår vi att psalmen handlar om Jesus. I det sammanhang där Jesus identifierar sig som den gode herden, i Johannes 10:e kapitel, säger Jesus att han ger

sitt liv för fåren. Han gör det av fri vilja. Han har makt att ge sitt liv och han har makt att ta det tillbaka. Han visade att han hade makt att ta det tillbaka när han gick ut ur sin grav på tredje dagen. Vi vet att Jesus är den Levande. Han kan därför vara med oss alla dagar som han lovat och försvara oss så att vi aldrig behöver vara rädda, inte ens om vi vandrar i dödsduggans dal. Vi vet att han har segrat över döden. Hur det än går för oss så vet vi hur det ska sluta. Vi ska få bo med honom för evigt i Herrens hus.

Budskapet om Jesu uppståndelse är ett glatt budskap, på allt sätt värt att tas emot av ångerfulla syndare, betungade, ensamma och sörjande, och de som vandrar i dödsduggans dal. Vi har idag all anledning att torka tårarna, att känna glädje, att ha frid och ro i själen och ett fast hopp om framtiden. Amen

Låt oss be!

Vi tackar dig Jesus för din ärorika uppståndelse som försäkrar oss om förlåtelse och liv. Hjälp oss att höra och tro ditt ord så att vi lär känna dig bättre och får en starkare tro. Hjälp oss att leva i medvetande om att du är den Levande som är med oss alla dagar. Amen.